

er meddelt. Begås de omhandlede overtrædelser uagtsomt, er straffen bøde eller under særligt skærpene omstændigheder hæfte.

2. Bøderne tilfalder statskassen. Strafansvar efter denne lov forældes efter de i borgerlig straffelov indeholdte regler, dog at forældelsesfristen uanset størrelsen af den forskyldte straf er 5 år.

3. Udbytte, der indvindes ved handlinger, der er strafbare i henhold til denne paragraf, eller et beløb, der skønnes at svare hertil, samt de genstande, med hensyn til hvilke den pågældende forseelse er begået eller forsøgt, eller, hvis disse genstande ikke længere er tilstede, disses værdi eller salgssum, kan ved dom inddrages i statskassen. Den, der findes skyldig til straf i henhold til nærværende lov eller de i medfør af samme givne forskrifter, kan ved dom frakendes ret til at drive næring for en bestemt tid eller for bestandig.

4. De i stk. 3 indeholdte bestemmelser finder ligeledes anvendelse, når nogen i medfør af borgerlig straffelov straffes for afgivelse af urigtig erklæring i forhold, der omfattes af nærværende lov.

5. Sager angående overtrædelse af de i denne lov indeholdte eller af de i medfør heraf fastsatte bestemmelser behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kap. 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf eller om frakendelse af retten til at drive næring, skal der på tiltaltes forlangende beskikkes ham et forsvar.

Bemærkninger til lovforslaget

Da forholdene nu har udviklet sig således, at det atter må anses for muligt at regne med, at import af korn i et vist omfang kan finde sted, og da tilmed høstudsigterne i øjeblikket er nogenlunde, har regeringen anset det for forsvarligt at ophøre med en egentlig kornordning, således som nu praktiseret gennem flere år, hvorefter det pålignes visse grupper af landmænd at aflevere et vist kvantum korn til en bestemt pris. Det foreliggende lovforslag beskæftiger sig derfor slet ikke med indenlandsk foderkorn.

Under hensyn til at import af rug derhos for tiden kan ske til priser, der kun betyder ca. 33 kr. cif dansk havn, har regeringen heller ikke næret betænkelighed ved at lade hele rugomsætningen være fri og helt opgive kravet om afleveringspligt og fodringsforbud for rug.

Importprisen for hvede ligger imidlertid stadig noget højere end for foderkorn, hvorfor hvede i realiteten kun kan påregnes købt i dollars. Af hensyn til den anspændte valutasituation må man derfor anse det for samfundsøkonomisk mest heldigt at for-

beholde den danske hvedeavl til menneskeføde.

Ligesom tidligere år har landbrugsministeren drøftet spørgsmålet med landbrugsrådet, De samvirkende danske landboforeninger, De samvirkende danske husmandforeninger og centralforeningen af „tolvmandsforeninger og større landbrugere i Danmark, og der er opnået enighed om i høståret 1949—50 at fastholde fodringsforbudet for hvede og pligten for hvededyrkerne til at aflevere al hvede. Til erstatning for den afleverede hvede skal den pågældende landmand have ret til et tilsvarende kvantum byg eller majs samt derhos en godtgørelse på 4 kr. pr. 100 kg til dækning af omkostninger ved ombytningen samt til at skadesløsholde ham for de ulemper, hvededyrkning har fremfor dyrkning af foderkorn (f. eks. større gødningsforbrug.)

Under forhandlingerne med landbrugsorganisationerne var der enighed om, at det mindre landbrug skulle have forlods ret til at købe 100 000 tons af det kvantum foderkorn, der importeres, selvfølgelig efter at rugforsyningen og ombytningskorn for hve-